

Sygn. akt I CSK 783/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Banku [...] S.A. w W,
przeciwko A.T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 czerwca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego [...] w W,

z dnia 22 marca 2018 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana A.T. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego W. z dnia 22 marca 2018 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżąca podniosła, że w niniejszej sprawie zachodzi konieczność rozstrzygnięcia kwestii, czy poręczyciel wekslowy może powoływać się na treść stosunku podstawowego, w związku z którym poręczony został weksel oraz nieistnienie tego stosunku w sytuacji, gdy poręczenie zostało dokonane w oparciu o deklarację wekslową i dotyczyło weksla in blanco.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego

sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Skarżąca nie sprostала tym wymogom, wskazując bowiem na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ograniczyła się do sformułowania zagadnienia prawnego ale nie przedstawiła w wyraźnie wyodrębnionym wywodzie argumentów prawnych mogących prowadzić do różnych ocen. Ponadto należy zważyć, iż bez względu na zaprezentowaną przez Sąd drugiej instancji wykładnię art. 32 w zw. z art. 10 prawa wekslowego Sąd ten podjął się oceny podnoszonego przez pozwaną zarzutu umorzenia wierzytelności ze stosunku podstawowego i rozważył wpływ upadłości wystawcy weksła własnego na zobowiązania innych dłużników, wynikające z tego samego weksła, co zobowiązanie upadłego wystawcy. Sąd Okręgowy powołując się na przepisy prawa upadłościowego, których nie wymienia się w skardze kasacyjnej oraz na orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjął, iż pozwana jako poręczyciel wekslowy ponosi odpowiedzialność za dług z weksła wystawionego przez jej męża pomimo ogłoszenia jego upadłości i umorzenia wierzytelności objętej poręczeniem wekslowym.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowanie kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

